

BIJLAGE I OMGEVINGSVERGUNNING VOOR EEN WATERACTIVITEIT

1. Besluit

Dit besluit gaat over de aanvraag voor een omgevingsvergunning voor het eenmalig lozen van water op oppervlaktewater afkomstig van een ondergrondse bergingskelder en open foliebassin ter plaatse van Schiphol Zuid-Oost, kadastraal perceel AK 3016. De aanvraag is ingeschreven onder zaaknummer 4606

Dijkgraaf en hoogheemraden van het hoogheemraadschap van Rijnland besluiten:

- I. Een omgevingsvergunning te verlenen aan Schiphol Nederland B.V., Evert van de Beekstraat 202, 1118 CP Schiphol.
- II. De omgevingsvergunning te verlenen voor:
Het eenmalig ontdoen van circa 3.000 m³ water afkomstig van een open foliebassin.
- III. De omgevingsvergunning te verlenen voor een periode van maximaal 6 maanden na besluitdatum van deze vergunning.
- IV. Voor de werkzaamheden gelden de voorschriften die onder nummer 3 van de omgevingsvergunning staan.

De werkzaamheden vinden plaats in verband met de ontmanteling en sloop van de voormalige 'Definitieve Tijdelijke Opslagplaats' (DTOP) voor PFAS houdende grond ter hoogte van de Koolhovenlaan/N201 in Schiphol Rijk op Schiphol Zuidoost in de gemeente Haarlemmermeer. De locatie is kadastraal bekend in de gemeente Haarlemmermeer onder nummer AK 3016. De werkzaamheden staan in 4 geparafeerde bijlagen die bij dit besluit horen:

- Situatieschets en detailtekening (bijlage 2);
- Omschrijving werkzaamheden (bijlage 3);
- Certificaat analyse PFAS bufferkelder en bassin DTOP (bijlage 4);
- Certificaat analyse overige stoffen bufferkelder en bassin DTOP (bijlage 5);
- Certificaat analyse totaal verzameld water foliebassin (bijlage 6);
- Aanvullende informatie (bijlage 7);
- Immissietoets PFOS (bijlage 8A);
- Immissietoets PFOA (bijlage 8B).

Bij het nemen van dit besluit is gelet op de bepalingen van de Omgevingswet en bijbehorende AMvB's, het Omgevingsbesluit en de Omgevingsregeling, de provinciale Omgevingsverordening, de Waterschapsverordening de Rijnlandse Keur (hierna: de Waterschapsverordening), de Algemene wet bestuursrecht. De overwegingen worden op de komende pagina's van deze omgevingsvergunning beschreven.

2. Ondertekening

Namens dijkgraaf en hoogheemraden besloten op,

Elektronisch getekend door Siegfried Veldkamp

op 06-11-2024

S. Veldkamp

Teamleider Vergunningverlening

3. Voorschriften

Bijzondere voorschriften

Voorschrift 1: Soorten afvalwaterstromen

Het in oppervlaktewater brengen van stoffen mag uitsluitend bestaan uit de in tabel 1 genoemde afvalwaterstroom. Deze afvalwaterstroom mag uitsluitend via het bijbehorende lozingspunt in het oppervlaktewater worden gebracht:

Tabel 1:

Lozingspunt	Soort afvalwaterstroom
detailtekening bijlage 2	Bassinwater; verzameld hemelwater aanwezig in bovengrondse open-foliebassin

Voorschrift 2: Grenswaarden

1. Bassinwater mag alleen in het oppervlaktewater worden gebracht, als voor de hierna genoemde parameters de daarbij aangegeven grenswaarden ter plaatse van het lozingspunt niet worden overschreden:

Tabel 2:

	Stoffen/parameters	grenswaarden in een steekmonster:
A	PFOS	0,0065 µg/l
B	PFOA	0,048 µg/l
C	Onopgeloste stoffen	50 mg/l
D	Minerale olie	20 mg/l
E	Chemisch zuurstof verbruik	120 mg/l
F	PAK	50 µg /l
G	Som zware metalen (chrom, koper, lood, nikkel, zink, arseen)	1 mg/l
H	Sulfaat	300 mg/l
I	Zuurgraad	6,5 < pH ≤ 9,5

2. Er mag door de lozing van bassinwater geen visuele verontreiniging plaatsvinden.
3. Het zuurstofgehalte van het bassinwater dat geloosd wordt mag niet lager zijn dan 3 mg/l.
4. Het debiet van het bassinwater dat geloosd wordt moet dusdanig laag zijn dat opwerveling van het aanwezige slib beperkt wordt.
5. De waarden van de in dit voorschrift genoemde stoffen/parameters dienen te worden bepaald volgens de in bijlage 1 genoemde analysevoorschriften.

Voorschrift 3: Meten en registreren

1. Bassinwater dat in oppervlaktewater wordt gebracht moet op elk moment kunnen worden bemonsterd. Daartoe moet het via een voorziening worden geleid die geschikt is voor steekbemonsteringsdoeleinden.
2. De bemonsteringsvoorziening, bedoeld in het eerste lid, hoeft niet te worden aangebracht als representatieve bemonstering op een andere wijze kan worden uitgevoerd en deze manier is goedgekeurd door of namens de teamleider van de afdeling Vergunningverlening en Handhaving.
3. De bemonsteringsvoorziening, bedoeld in het eerste lid, moet op elk moment goed bereikbaar en toegankelijk zijn en voldoen aan algemene veiligheidsaspecten.
4. In het kader van registratie dienen verzamelde gegevens ten aanzien van het op peil houden van het zuiveringsrendement op het werk aanwezig te zijn en kunnen te allen tijde door of namens Rijnland worden ingezien.

Algemene voorschriften

1. Informeer Rijnland over de start van de werkzaamheden
Informeer Rijnland minstens 5 werkdagen voor het werk begint over de startdatum. Doe dit digitaal via www.rijnland.net/melden-start-einde-werkzaamheden of schriftelijk via postbus 156, 2300 AD in Leiden.
2. Geef medewerkers van Rijnland toegang om te controleren
Medewerkers van Rijnland, zoals toezichthouders, krijgen toegang tot de activiteit, installaties en voorzieningen waarvoor deze vergunning geldt. De medewerkers krijgen daarbij alle informatie die ze nodig hebben.
3. Zorg dat de vergunning aanwezig is op het werk
Deze omgevingsvergunning of een kopie is tijdens het uitvoeren van de werkzaamheden aanwezig op het werk. De vergunning is direct beschikbaar als een medewerker van Rijnland er om vraagt.
4. Informeer Rijnland over een wijziging van de activiteiten
De vergunninghouder informeert Rijnland over een wijziging van de activiteiten. Dit doet u bij voorkeur via vergunningen@rijnland.net of via postbus 156, 2300 AD in Leiden. Dijkgraaf en hoogheemraden kunnen voor de wijziging een nieuwe vergunningaanvraag eisen.
5. Wijzig de werkzaamheden als Rijnland dat vraagt
De vergunninghouder wijzigt de vergunde werkzaamheden als dijkgraaf en hoogheemraden daarom vragen. Dit kan gebeuren door werkzaamheden die Rijnland zelf uitvoert of door andere werkzaamheden die belangrijk zijn voor het watersysteem.

6. Informeer Rijnland direct over een noodsituatie
 - a. Wordt door een noodsituatie of andere onverwachte nadelige gevolgen niet aan de vergunningsvoorschriften voldaan? Informeer het team Vergunningverlening van Rijnland dan direct telefonisch via 071-3063494. Informeer Rijnland daarna ook schriftelijk via vergunningen@rijnland.net.
 - b. Voer de maatregelen die Rijnland noemt direct uit.
7. Onderhoud van installaties en voorzieningen

Zorg voor goed onderhoud van de voorzieningen waarvoor deze omgevingsvergunning is verleend. Zorg ook dat alles steeds in een goede staat blijft.
8. Een adreswijziging doorgeven

De vergunninghouder informeert het team Vergunningverlening van Rijnland schriftelijk over een verandering van zijn adres. Dit moet binnen 4 weken na de adreswijziging. Dit kan via vergunningen@rijnland.net of via postbus 156, 2300 AD in Leiden.
9. Een nieuwe vergunninghouder doorgeven

Deze vergunning geldt voor de vergunninghouder en de rechtsopvolger(s). Informeer Rijnland als er een nieuwe vergunninghouder (rechtsopvolger) komt. Dit moet ten minste 4 weken voor de rechtsopvolging gedaan worden. Dit staat in artikel 5.37, tweede lid, van de Omgevingswet.

De vergunninghouder doet dit schriftelijk aan het team Vergunningverlening van Rijnland. Dit kan via vergunningen@rijnland.net of via postbus 156, 2300 AD in Leiden.

4. Wettelijke basis

In artikel 1.3 van de Waterschapsverordening staan de algemene doelen die gelden voor het beheergebied van Rijnland. De basis hiervoor is artikel 5.30 van de Omgevingswet. Voor deze doelen heeft Rijnland een directe taak en verantwoordelijkheid:

- a. Overstromingen, wateroverlast en waterschaarste voorkomen en als het nodig is beperken.
- b. De chemische kwaliteit van het water en de ecologische kwaliteit van het water beschermen en verbeteren.
- c. De goede werking van de afvalwaterzuiveringen en transportleidingen beschermen en verbeteren.
- d. De maatschappelijke functies voor watersystemen waarmaken.
- e. Meewerken aan een duurzaam en goed beheer en gebruik van het grondwater.

Een ander doel van de Waterschapsverordening is het beschermen van de goede werking van vaarwegen die Rijnland beheert.

Dijkgraaf en hoogheemraden beoordelen of de werkzaamheden die in de vergunningaanvraag staan een risico vormen voor deze doelen. En of de omgevingsvergunning kan worden verleend.

5. Beoordeling vergunningaanvraag

Dijkgraaf en hoogheemraden hebben de vergunningaanvraag als volgt beoordeeld:

5.1 Aanvraag

De aanvraag is gedaan voor het gereguleerd kunnen lozen van een restant bassinwater afkomstig van de opvangvoorzieningen van de voormalige DTOP (Definitieve tijdelijke opslaglocatie) voor PFOS-houdend grond.

Het betreft een restant water dat is achtergebleven na beëindiging van de activiteit van tijdelijke grondopslag. Voor de activiteit is destijds (13-12-2018) een watervergunning (V66997) afgegeven. Hierin was de lozing van hemelwater afkomstig van een bodembeschermende voorziening geregeld. Echter betrof het een tijdelijke watervergunning, namelijk tot 1 januari 2024. Dat betekent dat momenteel geen vergunning aanwezig is om te mogen lozen.

Om de ontmanteling van de voormalige DTOP locatie voort te kunnen zetten, dient het aanwezige water uit de opvangvoorzieningen te worden geloosd.

Het voorstel vanuit Schiphol, zoals verwoord in bijlage 3, is om eenmalig het water te mogen lozen conform de voorschriften zoals die gesteld waren in watervergunning V66997.

Het water uit de ondergrondse bergingskelder wordt eerst in het geheel naar de foliebassin gepompt. Hier zal een vertroebeling plaatsvinden van het gehele foliebassin. Om dit teniet te doen zal een periode worden aangehouden om bezinking van zwevende stof te laten plaatsvinden. Pas na afdoende bezinking kan het water uit de foliebassin met een laag debiet worden verpompt via de bestaande lozingspijp naar de naastliggende watergang (leggenummer 180-058-07395). Het restant water/slib fractie die uiteindelijk achterblijft zal worden afgevoerd naar een erkend verwerker.

Het voorstel is op 30 oktober aangevuld met nieuwe informatie, naar aanleiding van de constatering dat de aanwezige verhoogde concentratie aan totaal PFOS in het foliebassin niet meer toereikend is voor de immissietoets. Aanvullend zal gebruik gemaakt worden van een zuiveringopstelling, namelijk zandfilter – actief koolfilter – ionenhars. Hiermee zal een zuiveringsrendement behaald worden van 95% voor PFOS en PFOA (zie bijlage 7). De werking van de zuivering zal door middel van analyse van influent- en effluent bemonsteringen worden gecontroleerd. Hierbij wordt de detectielimiet (0,2 ng/l) aangehouden als actiewaarde om te voldoen aan de lozingsnorm.

5.2 Huidige situatie

De opvangvoorzieningen ten tijde van de indiening van de aanvraag bestond uit enerzijds een ondergrondse bergingskelder waarin circa 1.200 m³ water in aanwezig is en anderzijds een open foliebassin waarin circa 180 m³ water in aanwezig is. De lozingspijp, monsternamepunt zijn nog conform de oude vergunning (V66997) aanwezig.

Aangezien de locatie niet meer wordt gebruikt als grondopslag en de voorziening deels al ontmanteld is kan het hemelwater wat in de opvangvoorzieningen terecht komt beschouwd worden als 'niet verontreinigd hemelwater'. Echter een deel van het aanwezige water was ten tijde van de activiteit reeds aanwezig. Dat betekent dat in het aanwezige bassinwater een zekere mate van verontreiniging aanwezig is.

Deze mate van verontreiniging is vastgesteld middels monsternamen en analyses (bijlage 4,5 en 6), samengevat in tabel 3. Vanwege het feit dat in de ondergrondse waterberging een zekere mate van ophoping van verontreinigingen heeft plaatsgevonden is het uitgangspunt ten opzichte van de oorspronkelijk vergunning (V66997) veranderd.

Gedurende de aanvraag is overeengekomen dat het water uit de ondergrondse bassin overgeheveld mag worden naar het open foliebassin. Zodoende is een acceptabele invulling gegeven aan de voortgang van de verwijdering van 1 van de laatste onderdelen van de locatie, zonder dat een lozing in de tussentijd heeft plaatsgevonden op oppervlaktewater. Wat nu resteert is de open foliebassin met daarin het totaal aan restant verontreinigd hemelwater. De hoeveelheid water in het foliebassin is verhoogd naar circa 3000 m³ in verband met het direct inregenen van het bassin.

Voor de beeldvorming is in tabel 3 een opsomming gegeven van analyses van de ondergrondse bassin, folie bassin en het verzamelde water na ontmanteling van de ondergrondse bassin (water foliebassin + ondergrondse bassin) waarbij specifiek is geanalyseerd op PFOS en PFOA.

Tabel3:

Stoffen	Ondergronds bufferkelder	Bovengrondse foliebassin	Totaal verzameld water in foliebassin
PFOS	0,25 ug/l	0,074 ug/l	0,13 ug/l
PFOA	0,031 ug/l	0,041 ug/l	0,029 ug/l
Zwevend stof	60 mg/l	78 mg/l	-
Minerale olie	<50 ug/l	<50 ug/l	-
CZV	43 mg/l	86 mg/l	-
Sulfaat	170 mg/l	220 mg/l	-

5.3 Overweging Rijnland

Hoewel het restant verontreinigd hemelwater hetzelfde water is, als ten tijde van het actief verwerken van grond op de locatie, beschouwd Rijnland deze situatie als niet gelijkwaardig. Dit heeft hoofdzakelijk als reden dat het water welke in de ondergrondse voorziening is verzameld door de tijd heen is verslechterd en hoewel het zou voldoen aan de voorschriften uit oude watervergunning V66997 het niet meer voldoet aan de overwegingen en uitgangspunten uit die vergunning. Zodoende is in navolgende paragrafen een overweging gegeven van het besluit om onder de gestelde voorwaarden te mogen lozen.

5.3.1 Waterhuishoudkundige situatie

Het bassinwater wordt geloosd in een naast het foliebassin gelegen poldersloot (oppervlaktewaterlichaam). De poldersloot is ongeveer 6 meter breed, 1,00 meter diep en mondt uit in de 900 meter stroomafwaarts gelegen aanvoersloot van het poldergemaal Bolstra. Het gemaal heeft een capaciteit van maximaal 100 m³/u. Het draait dagelijks om kwel te verwijderen. Als gevolg hiervan heerst er lokaal een preferente stroming in de richting van het gemaal. De verblijftijd van het polderwater in het invloedsgebied ligt tussen 1 dag (natte winter) en 20 dagen (droge winter). Onder normale weersomstandigheden bedraagt de verblijftijd 5 dagen.

Bolstra slaat het polderwater uit op de Ringvaart van de Haarlemmermeerpolder. De Ringvaart is 47 meter breed en 3,50 meter diep. Het wordt geduid als een ruim ontvangend en goed doorspoelbaar oppervlaktewaterlichaam. De Ringvaart staat onder invloed van de Rijnlands boezemgemalen bij Halfweg en Spaarndam. Het bij deze gemalen uitgeslagen water komt via de Amerikahaven respectievelijk Zijkanaal-C in het Noordzeekanaal en uiteindelijk in de Noordzee terecht.

Het lozingspunt is weergegeven in bijlage 2 van deze vergunning.

5.3.2 Functie en status van de betreffende oppervlaktewateren

Functies

Vanwege Europeesrechtelijke en nationale verplichtingen in samenhang met de in artikel 1.3 van de Waterschapsverordening genoemde doelstellingen, zijn aan oppervlaktewaterlichamen bepaalde functies toegekend. Deze functies kunnen consequenties hebben voor het beheer of gebruik van het betreffende oppervlaktewaterlichaam. Voor de functies drinkwater(winning), zwemwater en de ligging in of nabij een Natura 2000- gebied geldt bovendien dat sprake kan zijn van aanvullende normstelling. De functies van oppervlaktewaterlichamen zijn opgenomen in het provinciaal waterplan.

Uit het provinciaal waterplan van de provincie Noord-Holland blijkt dat aan de poldersloten in het betreffende gebied geen specifieke functies zijn toegekend. De Ringvaart kent de volgende (gebruiks)functies:

- een deel van het oppervlaktewaterlichaam is begrensd als Ecologische Verbindingszone (EVZ);
- viswater;
- beroepsvisserij;
- het oostelijk deel van de Ringvaart vormt een belangrijk traject voor viswedstrijden;
- recreatie en beroepsvaart;
- ontvangen van koelwaterlozing en wateronttrekking.

Uitgangspunt van het Waterbeheerprogramma van het hoogheemraadschap van Rijnland is, dat in beginsel aan de eisen van de gebruiksfuncties wordt voldaan wanneer de basisfuncties veiligheid, voldoende water en schoon & gezond water op orde zijn.

Onderhavige lozing vormt, mits voldaan wordt aan de voorschriften, geen belemmering voor de gebruiksfuncties en het behalen en behouden van de waterkwaliteitsdoelstellingen.

Status

Verder is van belang of het oppervlaktewaterlichaam door de provincie Noord Holland is aangemerkt als een oppervlaktewaterlichaam in de zin van de Kaderrichtlijn Water (KRW). De KRW schrijft voor dat op termijn een goede toestand van bepaalde, aangewezen oppervlaktewaterlichamen, bereikt moet zijn. Deze goede toestand bestaat uit een chemische en een ecologische component. Voor beide componenten gelden bepaalde eisen waaraan de kwaliteit van een oppervlaktewaterlichaam moet voldoen. Dit heeft mogelijk consequenties voor de lozingseisen die aan de aangevraagde lozing worden verbonden.

De poldersloot waarin geloosd gaat worden is niet aangewezen als KRW oppervlaktewaterlichaam. De Ringvaart, waar het polderwater op wordt uitgeslagen, is wel aangewezen als een KRW-oppervlaktewaterlichaam.

KRW

Uiterlijk in 2027 moeten alle lidstaten voldoen aan de KRW-normen voor de waterkwaliteit en ecologie. De KRW maakt onderscheid tussen grotere wateren, zoals kanalen, plassen en meren (waterlichamen genoemd) en kleinere wateren, zoals kavelsloten en bermsloten in polders. De KRW richt zich vooral op de waterlichamen en niet op de kleinere wateren. Aangezien het lozingspunt in een niet-KRW waterlichaam is gesitueerd maar in een 'overig water', zijn de eisen uit de KRW niet direct van toepassing. Rijnland hanteert bij het uitoefenen van taken en bevoegdheden met betrekking tot 'overige' wateren in principe de getalswaarden uit Besluit Kwaliteit Leefomgeving (voorheen benoemd in het BKMW 2009) als vertrekpunt voor het maken van afwegingen. KRW beginsel 'geen achteruitgang' Tot de KRW-doelstellingen behoort onder meer het bereiken van een goede chemische en ecologische toestand in alle KRW-oppervlaktewaterlichamen van de Europese Unie en het voorkomen van achteruitgang van de toestand van deze oppervlaktewaterlichamen. Uit deze doelstellingen vloeit voor lidstaten de verplichting voort om individuele lozingen te toetsen aan het voorkomen van achteruitgang van de toestand en aan het niet in gevaar brengen van het tijdig bereiken van een goede toestand.

5.3.3 Beoordeling

Voor de lozing van verontreinigd hemelwater uit het foliebassin is het hoogheemraadschap van Rijnland bevoegd gezag. Op grond van hoofdstuk 37 en artikel 37.3 van de WSV dienen de best beschikbare technieken (BBT) te worden toegepast. In het 'Besluit Kwaliteit Leefomgeving' zijn de Nederlandse informatiedocumenten opgenomen over BBT. Hieruit blijkt dat de volgende algemene informatiedocumenten van toepassing zijn:

- a) *Nota Lozingseisen WVO- (lees 'Omgevings')vergunning;*
- b) *Algemene BeoordelingsMethodiek (ABM), maart 2016;*
- c) *Handboek Immissietoets, oktober 2019.*

De nota Lozingseisen geeft aanbevelingen om te komen tot adequate lozingseisen in vergunningen. De ABM beschrijft een methodiek waarmee de waterbezwaarlijkheid van stoffen en mengsels ingedeeld kan worden en welke richting gegeven moet worden aan de saneringsinspanning die verlangd mag worden. Met de immissietoets wordt beoordeeld of er nog een verdergaande bronaanpak en/of zuivering nodig is na de voorgeschreven saneringsinspanning (restlozing). Dit wordt bepaald op basis van de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewaterlichaam.

Op grond van de algemene beoordelingsmethodiek (ABM) worden PFAS verbindingen ingedeeld in klasse Z. Dit betekent dat de hoogste saneringsinspanning wordt geëist met toepassing van de best beschikbare techniek (BBT). Indien niet wordt voldaan aan de norm zal een extra zuiveringsstap (BBT+) noodzakelijk zijn.

Ad a. Lozingseisen Wvo (lees omgevings)-vergunningen

De nota geeft aanbevelingen om te komen tot adequate lozingseisen in omgevingsvergunningen voor nieuwe en bestaande situaties, waarbij 'adequaat' wordt gedefinieerd als eenduidig, uniform, handhaafbaar en naleefbaar. De aanbevelingen zijn gerubriceerd in een te doorlopen 8-stappenplan, die de 'systematiek' genoemd wordt. De systematiek voor lozingseisen bestaat uit de volgende stappen:

0. het uitvoeren van een quick scan, waarin alle stappen tijdens het vooroverleg snel door bevoegd gezag en aanvrager doorlopen worden, zodat duidelijk wordt of er voldoende gegevens bekend zijn;
1. het vaststellen van het lozingspatroon van de te lozen parameters;
2. het bepalen van effluentwaarden die behoren bij de stand der techniek voor het (productieproces of de eindzuivering);
3. het vergelijken van de actuele lozingsgegevens uit stap 1 met de effluentwaarden die bij de stand der techniek horen (stap 2) met zo nodig een saneringsonderzoek of maatregel als gevolg;
4. het vaststellen van de invloed van effluentparameters op de ontvangende zuiveringstechnische werken en/of het ontvangende oppervlaktewaterlichamen, waarna eventueel aanvullende maatregelen worden vereist;
5. het kritisch beschouwen van het aantal parameters dat genormeerd en/of geanalyseerd wordt;
6. het vaststellen van het lozingspatroon dat hoort bij een normale beheerste procesvoering, waarin procesfluctuaties en seizoensmatige aspecten een plaats krijgen, in tegenstelling tot calamiteiten en dergelijke;
7. het gezamenlijk kiezen voor een bepaald type lozingseis (of een combinatie van meerdere types), waarin ook de bemonsterings- en berekeningswijze is meegenomen;
8. het vaststellen van de hoogte van de lozingseis op basis van 'expert judgement', of door middel van een statistisch softwarepakket (de Lozingseis-assistent).

Ad b. Algemene Beoordelingsmethodiek 2016 (ABM)

De ABM beschrijft een methodiek waarmee de waterbezwaarlijkheid van stoffen en mengsels ingedeeld kan worden in 4 klassen, te weten Z, A, B of C, gebaseerd op intrinsieke stofeigenschappen als toxiciteit, carcinogeniteit en mutageniteit:

- Z (Zeer Zorgwekkende Stoffen (ZZS): verzameling van meest gevaarlijke stoffen voor mens en milieu);
- A (niet snel afbreekbare (NSA), waterbezwaarlijke stoffen);
- B (snel afbreekbare (SA), waterbezwaarlijke stoffen);
- C (stoffen die van nature voorkomen in het lokale oppervlaktewaterlichaam).

De indeling in waterbezwaarlijkheidsklassen geeft globaal richting aan de saneringsinspanning die mag worden verlangd bij lozing van betreffende stoffen of mengsels Z, A, B of C). De saneringsinspanning geeft het niveau aan van de inspanning die moet worden geleverd om de lozing van een stof te verminderen PFOS, PFOA zijn aangemerkt als ZZS. De overige stoffen kunnen worden ingedeeld in klasse 'A' , 'B ' of 'C' . Toepassingsbereik De ABM wordt toegepast op de in een lozing aanwezige stoffen die relevant zijn voor de chemische en ecologische waterkwaliteit en voor de maatschappelijke functies van de betrokken watersystemen. De ABM onderscheidt de volgende saneringsinspanningen:

- saneringsinspanning Z;
- saneringsinspanning A;
- saneringsinspanning B;
- saneringsinspanning C.

Saneringsinspanning Z (Continue verbeteren)

Deze inspanning geldt voor zeer zorgwekkende stoffen (ZZS). Voor deze stoffen geldt in beginsel dat de verontreiniging door deze stoffen moet worden beëindigd. Indien sprake is van (permanente) lozing van ZZS moet de veroorzaker van de lozing iedere 5 jaar aan het bevoegd gezag rapporteren over de gemaakte vorderingen m.b.t. emissiebeperking van ZZS en de mogelijkheden de emissie verder te beperken door toepassing van nieuwere technieken die als BBT gekwalificeerd kunnen worden. Hierbij dient de ontwikkeling van deze technieken op wereldwijde schaal beschouwd te worden. Het bevoegd gezag beoordeelt vervolgens of haalbaar en betaalbaar een stap gemaakt kan worden in de reductie van de belasting van het oppervlaktewaterlichaam.

Omdat de vergunning voor bepaalde tijd wordt verleend (half jaar) is zodoende geen voorschrift hier aangaande opgenomen. Zodoende wordt voldaan aan het uitgangspunt dat de lozing moet worden beëindigd. Mocht blijken dat het foliebassin toch gehandhaafd moet blijven dan zal een eventuele aanvraag tot het verlenen van een lozingsvergunning wederom worden getoetst en wordt gekeken of er nieuwere technieken beschikbaar zijn.

Saneringsinspanning A

Ook voor deze stoffen geldt in beginsel dat de verontreiniging door deze stoffen moet worden beëindigd. Er moet geprobeerd worden zo dicht mogelijk bij een nullozing te komen. Ook hier is het aangewezen om te opteren voor die technieken die de meest vergaande sanering bewerkstelligen binnen de verzameling technieken die als BBT geclassificeerd kunnen worden. Voor bedrijven betekent dit dat proceskeuze en interne bedrijfsvoering hierop moeten worden afgestemd. Ook kan hierbij gedacht worden aan vervanging van deze stoffen door alternatieven die minder waterbezwaarlijk zijn. Omdat de vergunning voor bepaalde tijd verleend wordt voldaan aan het uitgangspunt dat de lozing moet worden beëindigd.

Saneringsinspanning B

Voor deze stoffen geldt dat de lozing zoveel mogelijk moet worden voorkomen. Bedrijven dienen hun proceskeuze en interne bedrijfsvoering hierop af te stemmen (goodhousekeeping en procesgeïntegreerde maatregelen).

Saneringsinspanning C

Stoffen met een waterbezwaarlijkheid die gekoppeld is aan een saneringsinspanning C komen van nature voor in oppervlaktewaterlichamen en zijn minder milieubezwaarlijk, zoals chloride, sulfaat, fosfor en stikstof. Dit wordt meegewogen bij het bepalen van de noodzaak om (aanvullende) emissiebeperkende maatregelen te nemen. De ABM onderscheidt de volgende 3 toetsstappen:

Stap 1 — Bronaanpak (substitutie en proces aanpassing)

Hierbij ligt het accent op preventie, het voorkómen dat bepaalde stoffen via afvalwater in het oppervlaktewater worden geloosd. In deze stap van de toetsing van een lozing wordt ten eerste beoordeeld welke stoffen vanuit waterkwaliteitsoogpunt toelaatbaar zijn in het te beoordelen (productie)proces en of gebruikte stoffen vervangen kunnen worden door andere, minder schadelijke stoffen (substitutie). Ten tweede wordt beoordeeld in welke mate het toelaatbaar is dat deze stoffen in oppervlaktewaterlichamen gebracht worden; hierbij wordt onder meer gekeken of door het aanpassen van processen contact van deze stoffen met water vermeden kan worden en/of deze stoffen hergebruikt kunnen worden. Bij beide beoordelingen wordt erop toegezien dat ten minste de beste beschikbare technieken (BBT) worden toegepast. Na het doorlopen van deze stap blijft een zo klein mogelijke afvalwaterstroom over die zo weinig mogelijk milieubelastend is.

Stap 2 - Minimalisatie (zuivering afvalwaterstroom)

In deze stap van de toetsing van een lozing wordt beoordeeld in welke mate zuivering van de afvalwaterstroom noodzakelijk is voordat deze in het oppervlaktewaterlichaam geloosd wordt. Ook bij deze beoordeling wordt erop toegezien dat ten minste de beste beschikbare technieken worden toegepast. Voor onderhavige lozing zijn geen wettelijke lozingsgrenswaarden van toepassing. Dat betekent dat deze moeten worden afgestemd op de van toepassing zijnde beste beschikbare technieken: geheel van organisatorische-, technische- en administratieve maatregelen die het best scoren op milieugebied, onder technisch en economisch haalbare omstandigheden. Zie hierna onder "Toepassing BBT-documenten".

De Ringvaart, waar het gemaal Bolstra op uitslaat, is een aangewezen KRW-oppervlaktewaterlichaam. Gelet op de waterhuishoudkundige situatie wordt het aanvoerkanaal voor Bolstra voor het formuleren van lozingsgrenswaarden als vergelijkbaar beschouwd. Daarom heeft Rijnland voor de meeste parameters de gangbare grenswaarden uit de Waterschapsverordening overgenomen. Voor ZZS ontbreken lozingsgrenswaarden en deze zijn daarom met de immissietoets bepaald.

Stap 3 - Continue verbeteren

Het overgrote deel van ZZS-lozingen is afkomstig van bestaande lozingen, waarvoor in de regel een vergunning van onbepaalde tijd is verstrekt. Om de koers naar zo laag mogelijke concentraties in het milieu in te kunnen zetten, dient de innovatie van BBT in de tijd en toepassing ervan in de praktijk tot aangepaste vergunningen te leiden. Dit kan effectief worden vormgegeven met Continue verbeteren volgens de plan-do-check-act (PDCA) cyclus. Deze aanpak wordt nu al door bedrijven toegepast voor het voortdurend verbeteren van prestaties, verlagen van kosten en vergroten van de bedrijfszekerheid. Het toepassen van de PDCA-systematiek op milieuprestaties (w.o. het geleidelijk verminderen van de belasting van oppervlaktewaterlichamen door de lozing van ZZS) sluit daarom naadloos aan op de huidige werkwijze van bedrijven.

Nationaal ambitieniveau stappen 1 t/m 3

Per kernelement is het Nationaal ambitieniveau voor de hiervoor benoemde 3-stappen als volgt:

1. Bronaanpak: ZZS aan de bron aanpakken waar haalbaar en betaalbaar en EU ZZS stoffen via EU-spoor uitfaseren.
2. Minimalisatie: Huidig beleid voortzetten
3. Het continue verbeteren: Het 5 jaarlijks rapporteren van maatregelen om de emissie te verminderen of te voorkomen. De informatie zal worden gebruikt om risico gestuurd vergunningen aan te passen.

Stap 4 - Immissietoets

In deze stap van de toetsing van een lozing wordt beoordeeld of vanuit waterkwaliteitsoogpunt een nog verdergaande bronaanpak en/of zuivering nodig is dan volgt uit de hiervoor beschreven toetsstappen. Dit wordt bepaald op basis van de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewaterlichaam waarop geloozd wordt en de relevante normen die daarin gelden. De immissietoets bepaalt de concentratie in het oppervlaktewaterlichaam en toetst of de concentratie (CL) op de rand van de mengzone, een in omvang gelimiteerd gebied, voldoet aan de geldende waterkwaliteitsdoelstelling en de concentratietoename (ΔCL) niet leidt tot significante verslechtering van de waterkwaliteit.

De ABM speelt een rol bij de stappen 1 en 2 en 3. Stap 4 komt aan de orde in het Handboek Immissietoets.

Ad c. Het Handboek immissietoets 2019

Het Handboek immissietoets 2019 inclusief het bijbehorende rekenmodel, is formeel aangewezen als BBT document dat waterbeheerders bij het beoordelen van lozingen van stoffen moet gebruiken. Toepassing verzekert dat op geen enkel moment achteruitgang van de toestand in de zin van de KRW plaatsvindt. Het Handboek hanteert voor de bijdrage die een lozing levert aan de waterkwaliteit de volgende begrippen: triviaal, niet-significant en significant.

Een lozing is niet significant als de concentratieverhoging in het oppervlaktewater als gevolg van de lozing $> 1\%$ maar $< 10\%$ is van de waterkwaliteitsdoelstelling. Is dit hoger dan is de lozing significant. Is de bijdrage $< 1\%$ dan wordt gesproken van triviaal. Bij toepassing van de immissietoets wordt een worstcase aanpak gehanteerd, waardoor gegarandeerd wordt dat in ten minste 90% van de gevallen voldaan wordt aan de MKE's. Dit is het geval doordat de immissietoets uitgaat van een situatie met lage afvoer, die slechts in 10% van de tijd wordt onderschreden. Als bij deze afvoersituaties kan worden voldaan aan de immissietoets betekent dit dat in andere gevallen met hogere afvoer zeker kan worden voldaan aan de waterkwaliteitsdoelstellingen.

Toepassing BBT-documenten

Bij het verlenen van omgevingsvergunningen moet het bevoegd gezag rekening houden met de hiervoor genoemde algemene BBT-documenten. Als blijkt dat er voor de lozing geen specifieke BBT conclusie of informatiedocument als bedoeld in het Besluit Kwaliteit Leefomgeving stelt het bevoegd gezag zelf de BBT vast. Voor de aangevraagde lozing zijn geen specifieke BBT conclusies of informatiedocumenten van toepassing. Daarom is voor onderhavige afvalwaterstromen nagegaan welke technieken haalbaar, betaalbaar en voorhanden zijn en hierin acht moeten worden genomen als zijnde de BBT, te weten:

1. voorkomen/beperken van het ontstaan van met stoffen verontreinigd hemelwater:
 - a. Het aanwezige water in het foliebassin is het resultaat van voorgaande handelingen conform watervergunning V66997. Deze stap is derhalve niet van toepassing;
2. voorkomen of, als dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk beperken van de lozing van onopgeloste bestanddelen (reductie van geadsorbeerde stoffen variërend van 50% tot 90%, afhankelijk van de stof.) en concentratie PFOS/PFOA, door:
 - a. voorkomen middels afdoende bezinking in foliebassin;
 - b. toepassen van nageschakelde zuiveringstechnieken: zandfilter, actief koolfilter en ionenhars;
3. periodieke controle van de doelmatige werking van de voorziening voor het beheer van verontreinigd hemelwater en registratie van de bevindingen. Waarbij de detectiegrens van het zuiveringssysteem wordt gehandhaafd.

5.3.4 Toetsing lozing in het effectgerichte spoor

Lozing in een overig oppervlaktewaterlichaam, na toepassing van de BBT in het brongerichte spoor, is nagegaan of de restlozing gevolgen heeft voor de kwaliteit van het oppervlaktewaterlichaam. Het ontvangende oppervlaktewaterlichaam is niet aangewezen als een KRW-waterlichaam. Het is een 'overig' oppervlaktewaterlichaam. Waterkwaliteitsdoelstellingen voor stoffen die zijn meegenomen in de waterkwaliteitstoets voor een 'overig' oppervlaktewaterlichaam zijn onder andere opgenomen in Besluit Kwaliteit Leefomgeving. Het Handboek is van toepassing op alle relevante lozingen en stoffen en op alle oppervlaktewateren. Voor de niet in deze bijlage genoemde stoffen wordt getoetst aan het in het Handboek Het Handboek stelt dat het effect van een nieuwe lozing niet meer mag bedragen dan 10% van de milieukwaliteitsdoelstelling (voor een 'overig' oppervlaktewaterlichaam is dat de MTR-waarde). Bij het ontbreken van een MTR-waarde mag de bijdrage niet meer zijn dan 10% van de achtergrondwaarde.

5.3.5 Immissietoets

De waterkwaliteit in de Ringvaart voldoet voor PFOS (nog) niet aan de waterkwaliteitsdoelstelling (0,00065 µg/l) die in 2027 bereikt moet zijn. Voor PFOA wordt al wel aan de waterkwaliteitsdoelstelling (0,048 µg/l) voldaan. De MAC-MKN bedraagt 36 µg/l respectievelijk 2800 µg/l. Conform het Handboek emissie/immissie (paragraaf 2.6.5) betekent dit voor de Ringvaart voor PFOS een emissieruimte van maximaal de meetnauwkeurigheid van de waterkwaliteitsnorm. Voor PFOA geldt een maximale immissieruimte tot aan de waterkwaliteitsdoelstelling. Voor de beoordeling van onderhavige lozing kan gesteld worden dat als het effect op de Ringvaart nadat het de aanvoerkanaal van gemaal Bolstra is gepasseerd, binnen de hiervoor genoemde (rand)voorwaarden blijft, het effect van de lozing op het KRW-monitoringspunt voor de Ringvaart hier ook binnen blijft. In dat geval vormt de lozing geen belemmering voor het bereiken en of behouden van de waterkwaliteitsdoelstelling.

Voor de lozing naar een oppervlaktewaterlichaam is de immissietoets uitgewerkt in het Handboek Immissietoets 2019 van het Ministerie van Infrastructuur en Milieu. Met de immissietoets wordt nagegaan of de restlozing leidt tot onaanvaardbare concentraties in het watersysteem, nadat de BBT is toegepast om de emissie te reduceren.

Voor de achtergrondconcentratie van PFOS en PFOA zijn de gegevens gebruikt van meetpunt ROP422 (brug Bosrandweg Aalsmeer), welke onderdeel is van het Rijnlandse waterkwaliteitsmeetnet. Voor PFOS en PFOA zijn respectievelijk een gemiddelde waarde (2024) gebruikt van 15,53 ng/l en 1,07 ng/l.

Uit de immissietoets blijkt dat onderhavige lozing geen bedreiging vormt voor het bereiken of behouden van de waterkwaliteitsdoelstelling, mits deze voldoet aan de in voorschrift 2 gestelde lozingsgrenswaarden. De emissietoets voor PFOS en PFOA zijn als voorbeeld bijgevoegd (bijlage 8A en 8B)

5.4 Conclusie

De activiteiten uit de vergunningaanvraag voldoen aan de regels van de Waterschapverordening. Dijkgraaf en hoogheemraden verlenen daarom de omgevingsvergunning.

6. Bezwaar maken

Bent u het niet eens met de inhoud van deze vergunning, of is de vergunning onduidelijk? Neem dan eerst contact op met het Klant Contact Team (071) 306 34 94. U kunt dan meer uitleg krijgen over de vergunning. Komt u er samen niet uit, dan kunt u alsnog bezwaar maken.

Rijnland heeft als waterschap alleen een directe taak en verantwoordelijkheid voor het waterdeel van de fysieke leefomgeving. Rijnland kan niet reageren op bezwaren die over iets anders gaan. Zulke bezwaren kunnen dan ook niet zorgen voor een verandering van deze vergunning.

Een bezwaarschrift indienen

Wilt u een bezwaarschrift indienen, doe dat dan binnen de wettelijke termijn. Dat is uiterlijk zes weken na de datum waarop Rijnland deze vergunning heeft bekend gemaakt. De bekendmaking gebeurt door toezending of uitreiking van deze vergunning aan de aanvrager.

U kunt op twee manieren een bezwaarschrift indienen:

- Op papier. Het adres is: dijkgraaf en hoogheemraden van het hoogheemraadschap van Rijnland, Postbus 156, 2300 AD Leiden. Schijf bovenaan de brief en op de envelop: "Bezwaarschrift".
- Digitaal via het digitaal loket 'Mijn Rijnland' op onze website: www.rijnland.net. Daarvoor heeft u wel een elektronische handtekening nodig: DigiD voor particulieren, of eHerkenning voor bedrijven.

In uw bezwaarschrift staat minimaal:

- Uw naam en adres
- De datum van uw bezwaarschrift
- Het nummer van deze vergunning. U kunt ook een kopie van dit besluit bijvoegen
- De reden waarom u het niet eens bent met deze vergunning
- Uw handtekening

U kunt ook pro forma bezwaar maken. U laat dan op tijd weten dat u het niet eens bent met deze vergunning. De reden waarom u het niet eens bent met deze vergunning voert u dan later aan. Rijnland stuurt u daarover een brief.

U moet ook een machtiging toevoegen als u een bezwaarschrift schrijft namens iemand anders.

Meer informatie over bezwaar maken vindt u op onze website: www.rijnland.net/bezwaar.

De werking van de vergunning tijdelijk laten stoppen

Zolang uw bezwaarschrift bij ons in behandeling is, blijft de vergunning geldig. Vindt u dat de gevolgen van de vergunning voor u zo groot zijn dat u de uitkomst van de bezwaarprocedure niet kunt afwachten? Dan kunt u de rechter vragen een 'voorlopige voorziening' te treffen. U vraagt daarmee om de werking van de vergunning tijdelijk te stoppen.

U vraagt om een voorlopige voorziening bij de Rechtbank Den Haag (sector bestuursrecht, Postbus 20302, 2500 EH te Den Haag). Dit kost u geld, en kan pas nadat u bezwaar heeft gemaakt. De rechter oordeelt of de werking van de vergunning tijdelijk wordt gestopt.

Particulieren kunnen ook digitaal vragen om een voorlopige voorziening. Dit kan via loket.rechtspraak.nl/bestuursrecht. Daarvoor heeft u wel een elektronische handtekening (DigiD) nodig.